

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

Becsek Aladár.

Főmunkatárs: **Cs. Szabó Kálmán.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 25 kr.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Tisztelettel felkérjük hátrálékos előfizetőinket esedékes előfizetési díjaik szives beküldésére.

Karácsony.

A küzdelmes élet, a zilált, sivár közállapotok közepette, im egyszerre megpihen a lelkünk, szivünkbe jó érzelmek és szent áhitat költöznek. Akikből még nem vezett ki minden jó és nemes, aki még tud érezni: nagyszerű átalakuláson megy keresztül annak a harangszónak hallatára, mely karácsony ünnepének beálltát jelzi. És a kétségbeesett megnyugszik, a szerencsétlen remélni tud, a gőgös megalázkodik, a nyomorultnak megenyhülnek kinjai és a jók boldogok. A bethlehem-i pásztortűz bevilágítja a lelkekbe, felmelengeti a sziveket. Átértjük és átérezzük a legmagasztosabb tant, mely arra oktát, hogy szeressük, szeressük egymást, mert így akarja az, ki e világot megalkotá. És úgy érezzük, hogy mi, akik egész esztendőn keresztül agyarkodunk egymás ellen, gyűlöljük egymást, most csakugyan szeretjük egymást... Csodás metamorfozis nagyszerű napja te, szent karácsony ünnepe!

Pedig mennyit vétünk ellened, ki nekünk születéssel karácsonykor és értünk szenvedtél kinos halált husvétkor. Mennyire eltávolodtunk tőled, mennyire letértünk az erény utjáról, melyet nekünk mutattál. És a Te irgalmasságod az, hogy e szent napon kiragadva érezzük magunkat a mindennapi élet fertőjéből és közel jutunk hozzád, ki bűneinkben is szeretni tudsz minket.

Szeretni! Ez volt a Te jelszavad, melyet Te kiáltottál be elsőnek a világba, melyben a szivek megkérgesedtek a szeretetlenségtől. A szó bejárja a világrészeket, a tengereket, vizek

és földek vízhangozták s az emberek elismerték. De valahány ember élt e földön eddig, mind megtagadta a szeretet tanát. És valahány-szor az emberiségre virradt a karácsony, a Te születésednek ünnepe, az embereket megszállja a szeretet, melyről gyarlóságukban megfélekednek a hétköznapok küzködései alatt.

De el most a hétköznapokkal, ülünk ünnepet: szeressünk! A templomból, ahol imádkoztunk, vétkeink megbocsátásáért, utunk a szegénység, a nyomor tanyájára vezessen bennünket, ahol az ő szegényei élnek, akik rászorulnak szeretetünkre. Akik fáznak, míg mi a kandalló kellemes melegénél gyújtjuk meg a karácsonyfák lángjait; akik éheznek, míg mi terített asztal mellett dicsérik a napot; akik szomorúak és keserűek, míg mi megnyugszunk és áhitatba merülünk. Enyhítsük a nyomort, adjunk az inségeseknek, hisz nincs nagyobb boldogság, mint adni tudni, jói tenni. Nemcsak imával, de így is szolgáljuk őt, ki ma született, hogy értünk éljen, szenvedjen és megváltson bennünket. Szeressünk, tegyünk jót és lelkünk meg fogja sejteni, szivünk meg fogja érezni, hogy ő csakugyan megváltott bennünket...

... Mi Urunk Jézus Krisztus, láss meg bennünket s világítsd meg a mi utainkat. Mert nagy sötétségben tévelygünk és nem tudjuk, melyik a helyes út. Amerre szemünk ellát, nem látunk helyet, ahol megpihenhetünk, az izzó agyak százezernyi gondolatai között nincs egy, melyben megnyugodhatunk. Minél többet lesünk el az élet és természet titkaiból, annál kevesebbet tudunk a boldogságról és meglegedésről. Minél magasabba szállunk agyunkkal, annál mélyebbre süllyedünk szivünkkel. Egész lényünket bilincseibe veri az önzés, mely tengerré

áradt immár, tengerré, mely összecsapott az emberiség fölött. A tengerből árva, magános szigetként emelkednek ki a Te bástyáid: az alázatosság, a jámborság és a hit. Így nem jó az élet.

Láss meg bennünket urunk és világíts nekünk, eltévelyedetteknek. Küld közénk vezetőket, férfiakat, akikben meg van az, ami benned tökéletes és ami bennünk hiányzik. Ők vezessenek bennünket a Te neveddel, a Te szereteteddel és meg fognak javulni a mi erkölcsaink. Így erősítsd meg a mi elménket és mi könnyebben fogjuk elviselni az élet terheit, melyek minden karácsony után nagyobb és nagyobb súlylyal nyomnak bennünket. Világosságot, lángoszlopokat küldj nekünk urunk, akik méltók hozzád.

Így imádkozunk hozzád szent karácsony ünnepén.

Művészeti törekvéseink.

A művelődés, előhaladás mindig karöltve jár az izlés finomodásával. A léleknek, a szívnek magasabb vágyai keletkeznek s míg munkássága nemesebb eszmék diadaláért történik, addig pihenése is finom eszményi dolgokban nyilvánul. E finom eszményi dolgok, melyeken a művelt lélek megpihenni szeret, a művészetek. Midőn a napi munkától kifáradtan pihenő pontot keresünk, mily élvezetet nyújt egy szépen előadott zenedarab vagy szivünket mennyire elragadja egy dal s hogy lebilincsel egy szép festmény vagy szobor.

E dolgokról azonban nem szükséges dissertálnunk, sokat irtak ezekről már avatottabbak s ma már axiómaként állanak a fentebb elmondott állítások s nem is ezért hoztuk elő, mintha ezeknek fölösleges bizonygatásával akarnánk unalmat szerezni, hanem hogy pár pillantást vessünk társadalmunknak — különösen a mi kisebb társadalmunknak — művészeti hajlamaira és vágyaira.

A kis leány beteg.

— Irta: *Herczeg Ferencz.* —

Az ajtó függőnye megsuhant, a vöröskeresztes ápolónő sírára fésült feje megjelent a könyvtár szobában. Odaát meg valami halk nyöszörgés hallatszott. A tanár ur nem hallotta, elmélyedve dolgozott íróasztalán, tolla sebesen szántott végig a fehér papíron.

A fehér papíron nyilegyenesre gyöngyözött betűsor, — az írás maga is oly erős, logikus és kérélehetetlen, oly harcziás, mint a gondolat, melyet szóba fűz...

Az írás csatakiáltás az évszázados háboruban: itt a tudós, ott a hit fanatikusa!

A tudós elméje aczáléles, szíve jéghideg, lelke kristálytisza... Kezében a tudás fáklyája. A mint vakító fényvel a hegyestornyú templomok homályába világít, odabent szétfoszlik a tömjénfüst, sápadtabban csillognak a gyertyák, az aranykoronával kérkedő szentek meg a véres mártírok alakjai eltörzölnek...

— Nagyságos úr!

A vöröskeresztes asszony szól a tanárhoz, halk hangon.

— Nagyságos úr, jönne át egy kicsit, a kis-asszonyka nagyon nyugtalan...

Rögtön leteszi a tollat, eszébe jut, hogy a kis leány beteg.

A kis leány ott fekszik összegyűrt párnáin, kuszált hajjal, zavaros szemmel, láztól égő arczczal.

— Te vagy, apa? Új hozzám, mondanék valamit.

A tanár megfogja a kis leány két kezét. Kicsi, forró kéz, puha és erőtlen, mint a selyemfátyol.

— Apa, mondanék valamit... Tudod, én azt hiszem, hogy megfogok halni...

A tanár egyszerre magához kapja az egész pehelykönnyű termetet, melynek szöke feje erőtlenül hanyatlik vállára. Kétségbeesetten néz a mosolygó arcza.

Így, éppen így mosolygott reá, évekket ezelőtt, egy másik lázvörös arc, melyhez ez oly csodálatosan hasonlít. Mosolygó gyermekarcz — egy ifjúkori álom édes emléke. Lázás volt az az álom és édes, nagyon édes és nagyon rövid, mint a csók, melyet egy szerelmes pár vált virágillatos hajnalon.

A leány halkán beszél.

— Nem akarok meghalni, jobb élni... A szép ruháimat sajnálom, a virágaimat, a madaraimat, meg téged is, apa...

A tanár ezért megcsókolta a keze csuklóját, a leány pedig tovább beszélt halk, szakgatott hangon:

— Nem tud engem meggyógyítani senki, csak valaki: a tóparti csodatevő szűz... Igen! Herta nővér mondta, tudod, az a szép, sápadt szent a kolostorban... Egyszer este kivezetett a boltíves folyosóra, mikor a hold odasütött... Igen! Azt mondta, a fülembe sugta: a tóparti szűz ott lakik a

víz fölött, a sziklacsucson, bádogtetejű templomában... nagyon szereti az orgonaszót meg a gyertyafényt, azért éjjel-nappal száz gyertya ég előtte, meg szól az orgona... Hatalma van a fiatal leányok élete fölött, az égben pedig nem tagadják meg semmi kívánságát... Ha egy fiatal leány halálán van, akkor el kell küldeni egy jámbor asszonyt a szűzhez, hogy hirt vigyen a veszedelemről... a jámbor asszony vigyen ajándékkal annyi vastag viaszgyertyát, a hány éves a beteg leány, aztán tegyen a fejére bádogkoronát, térden állva csusszon a Mária-oltár körül és mondjon el hét üdvözlégyet...

A leány szava elakadt, kissé gondolkozott, aztán hozzátette:

— Tizennégy éves vagyok, hát tizennégy gyertya kell, jó vastag gyertya... A Náni asszony mehetne, a mosóné, az jól tud imádkozni... Hanem Rézi is menjen vele, mert a Náni szeret inni és be találná inni a gyertyáimat...

Ostobaság! De mit nem tesz meg az ember egy kis leány kedvéért, ha a kis leány beteg? Egy beteg gyermek szeszélye is megér tizennégy gyertyát.

A Náni asszony utra kelt, a Rézi is vele ment. Egy ponyvás tetejű szekéren mentek, mindketten vasárnapi ünneplőben. A Náni asszony büszke volt a missziójára, mint egy kínai követ, a Rézi meg előre örült a bucsujáró legények léhaságainak.

A tanár azalatt a leányát ápolta, a könyvéről pedig egészen megfélekedezett.

Pedig milyen könyv volt az!

Szálnalmas mosoly kell megjelenjen mindenkinnek ajkain, ha rá gondol városunk társadalmának művészeti törekvéseire. Mert ki érdeklődik itt művészetért? egy néhány lelkesebb, akik akarnak zenekedveidő kört vagy dalköröket stb. csinálni, akiknek aztán minden törekvése hajótörést szenved a nagy többség közönyén, vagy erősebb kifejezéssel élve, művészeti érzék hiányán. Igen, hiányzik a művészeti érzék, ezt bátran kimondhatjuk, még ha be is török a fejünk, sőt bizonyításba is merünk bocsátkozni.

Hányszor fordult már meg nálunk elsőrendű, jól szervezett szintársaság, de kérjük, hányszor mentek el tőlünk meglegedetten? Jóformán eset sem volt, hogy városunk közönsége lelkesedett volna egy művészi előadásért. Igen, ha komédiások platt dájcs-ül virnyákoló, festett képű orfeumi szépségek hirdetnek előadást, akkor ott vagyunk s lelkesedve tapsolunk nékiek, de akkor, mikor az igazi művészet muzsájának oltárán kell áldozni, akkor jobb egy parti kalabert vagy ferblit eljátszani.

Vagy mért nem pártoljuk jobban a dalárdát? Kevesebb talán azóta az intelligens elem, nincs hang vagy elveszett a dal iránti nemesebb érzék? Nem... sokan vannak még ma is intelligensek, kik bizonyára érzik, sőt biztosan tudják a dal szivnemesítő hatását, de azért törekednek-e, hogy e téren munkáljanak valamit? Hisz van hanganyaguk is — sokszor bizonyítja az éjjélutáni korcsmaélet ezt — de minnek a közös dalkör, kérdik magukban az emberek, ma már nem divat ez.

És csakugyan úgy tűnik föl, mintha az a kis művészeti érdeklődés, mely még itt-ott fölcsillámlik, a divat kifolyása lenne. Divatból lelkesedünk, hogy zeneegyletünk legyen. Divat, mikor a társaságban lelkesedéssel beszélünk a hazai és idegen zene- és énekművészeiről, de ha vagy egy ide tévedne — szerencsétlenségére — akkor nem megyünk csodálni őt, mert szégyenkezve bár, de bevalljuk, hogy bizony mi nem értjük az ő művészetüket és ebben adjuk meg az igazi bírálatot arra, hogy milyen művészeti érzékkel bírnak.

A szó teljes értelmében még oda sem jutottunk tehát, hogy megértsük bár a valódi művészetet! Vagy talán még sem.

Hisz volt még idő, nem is oly régen, amidőn városunk társadalmi is élénken érdeklődött mindenféle művészetért. Volt híres dalköre, zenészei elsőrangú zenekart alkottak, színházában hónapokon keresztül jóra való színésztársaságok játszottak s ha talán a képzőművészetek iránt kevesebb lelkesedés is mutatkozott, az természetes is volt s természetes ma is, mert Magyarországon, az egy Budapestet kivéve, hol is lehet képzőművészetről beszélni? Szóval elég élénken érdeklődünk a művészetekért. S ma kevesebb talán intelligenciánk, nincs akkora szel-

lemi műveltségünk, érzeink tompultak-e el, hogy semmi téren művészeti törekvéseket nem látunk.

Nem hisszük, hogy társadalmunknak az lenne a törekvése, miszerint reá süssék azt a szégyenletes bélyegét: nincs elég szellemi műveltsége, hogy oda ért volna, ahol már a művészetekért érdeklődnek. E dolgok felől jó lenne komolyan gondolkozni.

Ujdonságok.

Kinevezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter *Hajós né Simon* Ida okleveles tanítónőt az alsórákosi áll. elemi népiskolához rendes tanítónővé kinevezte.

Hymen. *Becsek* Aladár, lapunk felelős szerkesztője és tulajdonosa eljegyezte *Steinburg* Viktorint, *Steinburg* Ottó kereskedő, takarékpénztári igazgató és neje leányát.

Erzsébet királyné szobra. A boldogult emlékü királyné szobrának ügyében szerdán az Erzsébet királyné országos szoborbizottságot értekezletre hívta össze *Szell* Kálmán miniszterelnök, ahol bejelentette, hogy a szoborra eddig 727,000 frt folyt be. A bizottság elhatározta, hogy a napokban a pályázatot is kiírja és hogy azon csak hazai művészek vehetnek részt.

Véglegesítés. A kereskedelemügyi miniszter *Jancsek* Józsefet a helybeli áll. kő- és agyagipari szakiskola ideiglenes minőségű művezetőjét, jelenlegi állásában véglegesítette.

A közbiz. gyűlésről. Lapunk utóbbi számában a folyó havi közigazgatási bizottsági ülésről hozott tudósításunkat térszűke miatt csak rövid ujdonságban közöltük s így tehát röviden foglalkoztunk azzal a ponttal is, amely gr. *Haller* Jánosnak a megyei főjegyző ellen beadott panasztát képezte, a melyben ő ellene azon mulasztásáért, hogy a júniusi installáló közgyűlésen az ő (*Haller*) bucsuiratára a határozatot későre küldötte meg, a fegyelmi vizsgálatot elrendelni kéri, a mi — mint értesülünk — félremagyarázásra adott alkalmat. Ezen okból kifolyólag készséggel emlitjük fel most, hogy az előadó ez ügyben tett javaslatában felemlítette azt is, hogy az 1886. XXI.-cz. 68. §. e) pontja szerint a közgyűlési határozatot az alispánnak kell végrehajtania, de miután időközben az alispán nyugdíjazva lett, ezen ügyben a fegyelmi eljárást elrendelendőnek nem találja s utasítatja az alispán, hogy e kérdéses határozatot a panaszlóval közölje. Az iratok e határozat jogerőre emelkedése után tételnek csak az irattárba.

Iparosok fillérestélye. A Polgári önképző egyesület 18-án tartotta meg az évi fillérestélyeinek utolsó sorozatát érdekes műsorral, nagyszámú közönség jelenlétében. A legközelebbi fillérestélye a jövő hó 6-án lesz, melynek műsorát annak idején közölni fogjuk.

A Kaszinó tánczestélye. A Kaszinó által a farsangon rendezendő tánczestélyre az elnöki tiszte-

vet, három feketecsuhás pap pedig tüstént neki ült választ írni, sárga epébe mártva tollát.

A kis leány annyira fölépült, hogy fürdőhelyre mehettek. Elmentek a tóparti fürdőbe.

— Föl kell látogatnunk a csodatevő szűzhez, mondta a leány, — meg kell köszönnünk a sziveségét... Mert egy leány egyszer fogadalmat tett a szűznek és nem tartotta meg, — mikor letelt a nap és az óra, a leány egyszerre egy szúrászt érzett a szíve tájékán és szörnyet halt... Herta nővér mondta, igen... .

Mit nem tesz az ember egy kis leány kedvéért, ha a kis leány beteg? Aztán — egy kis hegymászás jót fog neki tenni... .

Végimentek a lombos parton. Odafenn, a bádogos toronyban, diadalmasan zúgtak a harangok. Karonfogva mentek, a leány fehér szoknyájában, karjára akasztva szalmakalapját.

A csodatevő szűz ünneplő ruhájában fogadta vendégeit, aranyhimzésű, szélesredőjű, kék bársonyruhában, ezüst koronával fején. Akkor nagy koronával, mint egy főköttő. Lába előtt száz gyertya égett, trónusa körül ezüst felhőben kavargott a tömjénfüst, az orgona meg zúgott.

A pap felmutatta a hiveknek a csodatevő ruhafoszlányt, a kis leány egyszerre térdre vetette magát, a tanár pedig, egyedül állva a térdplők között, úgy érezte, mintha elvesztette volna egyik inggombját, azért lehajtotta fejét s keresgélni kezdett a földön.

A csodatevő szűz kőajkai mereven mosolyogtak. Ha beszélni tudott volna, valószínűleg azt mondta volna:

— Nagy volnál te, óh ember, nagy és fölséges, csak a kis leányod ne volna néha beteg... .

Hollaki Ártur főispán elvállalta; alelnökké pedig dr. *Damokos* Andor alispán és dr. *Solymossy* Lajos kaszinói elnök lettek megválasztva. Ez ügyben *Hollaki* r. b. elnök 21-ére gyűlést hívott egybe, melyen a bizottsági tagok nagy számmal jelentek meg. E gyűlésen lett a mulatság napja véglegesen február hó 1-ére kitűzve, ugyszintén a meghívó is össze lett állítva. A mulat-ág fényes sikere érdekében a bizottság szűkebbkörű bizottságokat küldött ki, akik kötelességüknek ismerik a mulatság érdekében minden kitelhetőt elkövetni. A meghívók még a hét folyamán lesznek szétküldve. Már most felemlítjük, hogy akik esetleg majd tévedésből meghívót nem kapnak, e végett a rendezőbizottság bármelyik tagjához sziveskedjenek fordulni. A beléptidijak 3 és 7 koronában, míg a karzatjegyek 3 koronában lettek megállapítva. A bizottság a mulatságon megjelenő hölgyeknek egyszerű és csinos tánczrendekkel fog kedveskedni.

Megüresedett szolgabírói állás. Mint értesülünk, a homoródi járás főszolgabírája, *Benedek* Imre beadta nyugdíjaztatása iránti kérését. Ezzel kapcsolatosan felemlítjük, hogy az így megüresedő állásra *Szabady* Tivadar udvarhelyjárás szolgabíró megválasztása biztosra vehető, akit arra e téren szerzett több évi tapasztalata s az ott kifejtett szorgalma predestinálnak.

Uj körjegyző. *Kénosy* Gézá f. hó 22-én egyhangulag Gyergyó-Remete nagyközség jegyzőjévé megválasztották.

Udvarhelyvármegye közgyűlése. Udvarhelyvármegye törvényhatósági bizottsága e hó 19-én *Hollaki* Ártur főispán elnökle mellett rendkívüli közgyűlést tartott. A néhány napi locs-pocs őszi idő után hirtelen lesülyedt a hőmérséklet és a néhány napi lágy idő után hirtelen — ugyanazt cselekedte meg a politikai mércze, mert lefelé gravitált az iránt az érdeklődés. A közgyűlésen mindössze csak egy néhány vidéki tag jelent meg s így a 30—40 jelenvolthoz a város adott embereket. Minden díszonáncia nélkül tárgyalódtak gyors egymásutánban a tárgysorozatra felvett pontok, úgy, hogy a fél tíz órakor megnyitott közgyűlés már déli 12 órakor véget ért s így délutánra csak a jegyzőkönyv hitelesítése maradt meg. A tárgysorozat legérdekesebb és közérdekű pontja a 16-ik volt, mely alá megyénk telephon-hálózatának kiépítésére tett javaslat volt felvéve. Még az őszi közgyűlést megelőzőleg szétküldött folyó év első feléről szóló alispáni jelentésben tárgyalta hosszasaiban és hozta azt javaslatba gróf *Lázár* főjegyző, helyettes alispán, a melynek tárgyalásakor utasította a közgyűlés az alispánt, hogy a vármegye területén létesítendő telephon-hálózat iránt megfelelő tanulmányozás után tevézetet mutasson be. Erre vonatkozólag dr. *Damokos* alispán bő részletességgel és alaposággal tette meg javaslatát, melyben elegendőnek találja, hogy egyelőre csak a járási szolgabírói székhelyek kapcsoltassanak egybe a központtal. Az államépítészeti hivatalnak szakvéleménye szerint az oklándi, kereszturi szolgabíroság bekapcsolására kell 663 km. bronzhuzal, mely 80 frttal számítva 5304 frtot tesz; szükséges ezenfelül 1 központ 500 frt és 2 állomás a 50 frt s így a két vonal összege, az oszlopok nélkül 5904 frtot tenne ki. Az oszlopokat mellőzhetőnek találja, mert igen valószínű, hogy a kereskedelmi miniszter megengedi, hogy az eddig csupán egy sodronnyal ellátott táviró oszlopok a telephon céljaira felhasználtassanak. A költségek semmi terhetek nem róznak a megyére, mivel az utalap az idén is 2500 frt megtakarítást mutatott. A közgyűlés egyhangulag elfogadta az indítványt s így az még a jövő év folyamán keresztülvitetik. Érdekes vitára adott alkalmat az az előterjesztés, mely Szombatfalva — Sz.-Udvarhely város csatlósa folytán a város területére eső törvényhatósági utszakasznak az Udvarhely — Szováta tvhatósági utvonalból való kihagyása s Udvarhely város kezelésébe való átadását képezte. A kérdés, mivel ellenvélemények voltak, szavazással intéztetett el s a nagy többség azt a bizottsághoz visszautasítani s új javaslat készítését határozta. Az átiratok közé volt felvéve Marosvásárhely szab. kir. város törvényhatóságának a quota emelése elleni tiltakozó felirata. A közgyűlés azt, tekintettel arra, hogy azt más megyék is egyszerűen tudomásul vették s tekintettel arra, hogy Udvarhelyvármegye tvhat. bizottsága az ezen kérdésben már egy ízben elfoglalt álláspontjának megváltoztatását sem indokoltak, sem szükségesnek nem találja, az átiratot tudomásul vették. Tárgysorozatra volt véve Sz.-Udvarhely városnak 1900. évi költségvetése is. Ezzel kapcsolatosan az állandó vá-

Szakasztott olyan, mint a szerzője: aczéleles, jégheideg, kristálytisztá.

Egyik helyén mondja:

„... szálnalom fogja az emberbarátot, ha látja a sötét csodahit áldozatait. Aggok, gyermekek, fanatikusok, nyomorékok, hosszú sorban vánszorognak a csodatevő bálványkép elé. A mit a hegyek ózóna még meggyógyíthatna, azt elsorvasztja a tömjénfüsttől, gyertyagőztől romlott levegő, a nyugalomra vágyó idegeket elgyötri a rejtélyes kultusz ingere, az orvosság, az erősítő táplálék árát elnyeli az örökké éhes áldozati persely... .“

A Náni asszony rendben elvégezte az imádságait, saját jóvoltából meg is toldotta néhány miatyánkkal és hiszekegygyel, be is dobta a perselybe, a mi a szűznek kijárt, visszajövet sietett is egy kicsit, mert nem szerette volna, ha más mosdatná meg, öltöztetné fel az aranyos kisasszonykát, ha időközben meg találna halni.

A kisasszonyka nem halt meg, szépen fellábolt. A tanár nyugodtan be is végezhetné, ki is nyomathatta könyvét.

Több világosságot! Irta: *Mikrokozmosz* doktor, — ez volt a czime.

Milyen könyv volt! Főlényes, harczias, ellentállhatatlan, — ilyet csak oly ember írhat, a ki le rázza évezredek elöitéletek bilincseit és nem hajt térdet semmiféle bálvány előtt, mert nem remél, nem vár semmit, megtalál mindent önmagában. Egy ember, a ki nem fél semmitől, nem fél a haláltól sem, mert tudja, hogy az nem egyéb az organikus lét befejezésénél és nem félelmetesebb a születésnél. Egy ember, a ki tudja, hogy a világ nem templom, hanem műhely... .

A világosság barátai örömmel fogadták a köny-

lasztmányának azt a javaslatát, hogy a polgármester ellen a fegyelmi eljárás elrendelendő, elfogadták, mivel a polgármester 12,000 frt kölcsön felvételekor nem eszközölte ki a magasabb hatóság engedélyét. A tárgysorozat 52 pontból állott s letárgyalása az elnök éltetésével ért véget.

Megyei kivándorlók száma. Vármegyénkből a folyó 1899-ik évben külföldre, de különösen Romániába 1068 családfő vándorolt ki 1054 családtaggal, amely számból csak elenyésző csekélyen jöttek vissza.

Az 1900. évi képviselőválasztók. A jövő évre érvényes bíró képviselőválasztók névjegyzéke összeállított. Eszerint van az udvarhelyi választókerületben 3091, a kereszteriben 2190, a homoródiban 1946, összesen 7227 képviselőválasztó.

A jégen találkozott már csütörtökön délelőtt városunk sportkedvelő köreinek társasága. A pálya ünnepélyesen még nem nyílt meg, de a szezon teljes mérvben megkezdődött. A hőmérő kénese már kedden 5 fokra süllyedt s ennek következtében a korcsolya-egylet elnöksége a megvizsgált és kellő erősnek talált jeget a közönség rendelkezésére bocsátotta. Az idejéget az előjelekből ítélve élénk lesz s az idő kedvezése esetén az elnökség egy vagy két jégünnepély rendezését is tervbe vette. A pálya ünnepélyes megnyitása ma délelőtt 11 órakor lesz, amidőn a nem tagok 30 kr bemeneti díjat fizetnek.

Kamatláb emelés. Az Udvarhelymegyei Takarékpénztár Részvénytársaság hirdetések útján hozta a közönség tudomására, hogy a betétek után járó 5 százalékos kamatot a jövő év 1-étől 5½ százalékra emeli fel s a betéti kamatadót továbbra is az intézet fizeti. Kölcsöneinél az eddig számított 1000-tóli kezelési díjat további intézkedésig ugyancsak jan. 1-étől évi 1 százalékra emeli fel, azonban a legkisebb díj 10 kr. Nyiltszámláknál még külön 1000-tóli jutalékot számít.

Vásárnapja. A hirtelen nagy hidegre, szélre forduló időjárás befolyásolta a 21-én tartott országos vásár forgalmát. A mozgalmat nem lehetett élénken mondani, mivel vidékiek nagyszámmal maradtak otthon s a sátrasok gyenge vásárról panaszkodtak. A ruhaneműekben sem volt meg a kellő forgalom, amit a pénzügyi helyzet lehet tulajdonítani. A barompiacra sok felhajtás történt s a kereslet kedvezőnek volt mondató. A helyi forgalom általában nagyon közepes volt, az iparosok és a különböző elárúsítók pénzhiányról s a kereslet tetemes lanykulásáról panaszkodtak.

Halálozás. Folyó hó 19-én hunyt el özv. Zágonyi Mózesné szül. Kiss Juliánna, ev. ref. papné, életének 70-ik, özvegységének 16-ik évében. Teme-tése 21-én történt meg. Halálával gyermekeit *Birit, Juliánát és Erzsit*, ugyszintén nagyszámu rokonsá-gát borította gyászba.

Székely-Udvarhely város közgyűlése. Sz.-Udvarhely város f. hó 20-án tartotta dr. Gyarmathy Dezső polgármester elnöklésével ez évi negyedik rendes közgyűlést a képviselőtestületi tagok élénk érdeklődése mellett. Gyarmathy polgármester kilencz órakor nyitotta meg egy hosszabb elnöki megnyitóval a gyűlést. Mindjárt a tárgysorozat elején tárgyalatott a tanács és az aszfalt-bizottság javaslata az aszfaltmunkálatokra vonatkozólag. Az ujabban hirdett pályázatra öt ajánlat érkezett be, melyeket a tanács folyó hó 10-én tartott ülésen Gálffy Endre főjegyzőnek adott ki, hogy az egyes beérkezett ajánlatokat összehasonlitsa s ennek alapján javaslatot terjesszen e közgyűlés elé. Az egyes ajánlatok végösszegei ezek:

	3455 □ járda, 799 □ kapubejárat
1. Hazai aszfalt részvt.	27.659 frt 60 kr
2. Magyar aszfalt rt.	26.353 „ 35 „
3. Pécsi Dávid	23.443 „ 05 „
4. Erdélyi aszfalt rt.	24.839 „ — „
5. The Neuschattel	24.594 „ 58 „

A Hazai és a Magyar aszfalt-részvénytársasá-goknak ajánlatai részint azért, mivel a legdrágáb-bak, de másrészt azért is, mivel biztosítékot ajánla-taik mellé nem mellékeltek, figyelembe nem voltak vehetőek. A Pécsi Dávid ajánlata, mivel teljesen ismeretlen, figyelembe nem venni véleményeztetett. Az erdélyi aszfalt rt. ajánlata szintén elesik, mivel a három utóbbi ajánlatnál drágább, de máskülönben is a fizetési feltételei sem előnyösebbek. Így tehát mint legelőnyösebb és legmegbízhatóbb cég, a The Neuschattel céget ajánlja elfogadásra. Névszerinti szavazással és nagy többséggel a közgyűlés a javaslatot elfogadja. Tárgysorozat 7. pontja alatt tárgyalódott a Varga patak befödésére tett ajánlatok és az egészségügyi bizottság véleménye. A képviselőtestület hosz-

szabb tárgyalás után úgy hozta meg határozatát, hogy a patak mentén lakó háztulajdonosok saját költségükön befedetik azt, azonban az egyöntetűség föltétlenül szemelött tartandó. Az 1900. évre érvény-nyel bíró városi virilisek névjegyzéke tudomásul vé-tetett. Tárgysorozat rendén tette meg a polgármes-ter az új városház építésére vonatkozó javaslatát, t. i. hogy az vétessék le a tárgyalásról egészen ad-dig az időpontig, amíg a város kellő fedezettel ren-delkezik. Helyeslőleg vették tudomásul ezt, valamint azt is, hogy a már régebben hirdett pályázatokra beérkezett pályamunkák után járó tiszteletdíj kiutal-ványoztassék. Ugyancsak a polgármester tett javas-latot a községi elemi iskolának államosítására von-atkozólag is. A határozat értelmében a miniszter-hez felirat lesz intézve, melyben a város az államo-sítás esetén kész lesz ahoz 60,000 frttal hozzájárulni. A belügyminiszternek a 3-ik gyógyszer-tár ügyében hozott határozatát — mely szerint jelenleg fölöslegesnek tartja a városban még egy gyógyszer-tár felállítását s éppen ezért azt nem engedélyezi — tudomásul vették. Elfogadták a város tisztántartá-sára a polgármester azon javaslatát, hogy e végett két embert szerződtessenek. Hosszabb időt vett igénybe a tüzoltó-egylet az 1894. és 1897. évi zár-számadásának tárgyalása. Lázár József községi isk. tanító és társainak lakbér illetmény felemelési ké-résüket ez időszert nem tartotta indokoltnak s így elejtették. A tárgysorozat 34 pontból állott s letár-gyalása délután 5 órára ért véget.

A Polgári zenekar saját céljaira, *Felméri Jó-zsef, Kókósi János, Rájkó Róza és Sepszi Juliska* ren-dezésével f. hó 27-én, szerdán az Iparos-kör nagy-termében fillérestélyt rendez a következő műsorral: 1. Nyitány, a helybeli első zenekar. 2. Duetto a Luciából, harmonium kíséret mellett éneklék: Ko-ronkay Ferencz és Szántó Ferencz egy-l. tagok. 3. Szaval Veres Nelli k. a. 4. Részlet a „Büvös vadász“ cz. operából, szárnykürtön játsza Lang György egy-l. tag, harmoniummal kíséri Morascher Hugó karnagy. 5. Szaval Papp Sándor egy-l. tag. 6. „Puszták fia“ hegedű-szólo, zenekar kíséret mellett játsza Mora-scher Hugo karnagy. 7. Zene, a helybeli első zene-ka. Műsor után táncz lesz 12 óráig. Belépti díj, mint a rendes fillérestélyeken.

A rágalom. Lopva jár a rágalom, — sötétben az orozva gyilkoló, de aztán mind rü utálatos szeny-nyében és napfényben sütkörszik, már oly erősen, hogy ocsmány pöröségét se resteli. — A század utolsó napjaiban az erkölcsi zsodomák fészkebe fellelegzelve a levegőbe érezni lehet valamit. A kunyhótól egészen a selyem kárpitos, pálmával diszes szalouig lopja magát a rágalom. Keresztül gázol a családi élet szentélyén, szét rugja ostoba szamar módjára az eszményiség virágos kertjét, a férfi vénasszonyá aljasul és oly bűnöket fognak az emberekre a melyek kétségbejöttön gondolkozóvá tesz mindeniket: vaj-jon mikor kerül a sor így reám, — testvérré, anyára, jó barátnőre, jó ismerősre ha a világ abban a kis fészkekben is ily gyalázatos tud lenni. Azok a parkett hősök, azok a divatos hölgyecskék, azok a czimeres gyáva gazemberek, kik terjesztik a rágalmat, nem nézik a családot, a kávézsurok mellett ily gyalázat járja, a mely feldulja a családi boldogságot, rosz hirbe kever anyát, leányt, férjet, épen azok részéről talán, akik az erkölcsiség klasszikusságával nem ta-ka-rózhathatnak. Suttognak a selyem függönyök mellett, rágalmaznak mindjárt, ha kettő összetalálkozik és szédületes gyorsan terjed a rágalom, amely már első pillanatban látszik, csak gyalázatos rágalom, de azért terjed s oly formában, hogy a legbecsületesebb ember is megütközik rajta. Az erkölcsi romlottság vérlázító képe ez, hiszen ezen uton tönkre lehet hurcolni egy egész családot egy érdekes zsúr alkal-mával; megindul, mint Svájcz magas hegyén a kis hópehely, melyet egy vigyázatlan pillanatban egy ostoba krákogó szarka rugott le és lavínává nővi ki magát, míg a völgybe ér, amely eltemet embert, há-zat egyaránt. Vigyázni tessék! Csak kényesen! — ha beszél a rágalmazó, arculütés legyen a felelet, mert soha se tudod más pillanatban nem-é te rólad mord oly hazugságot. A rágalom, az gyilkos boszu, vigyázz! — mert téged is úgy megcsíphet, mint megcsíp mást — egész ártatlanul. S mindezeket azoknak, a kiket érdekel.

Az állategészségügy államosítása. A földmi-veségügyi miniszteriumban a napokban Darányi Ig-nác földmívelésügyi miniszter elnöklése alatt an-két volt, a melyen az állategészségügy államosítá-sáról szóló törvény tervezetét tárgyalták. Jelen volt ezen az értekezleten a képviselőház és a főrendiház

több meghívott tagja, továbbá néhány vármegye fő-ispánja, illetőleg alispánja s végül az állatorvosi fő-iskola tanári kara. A törvényjavaslat tervezetét Kóós min. fogalmazó ismertette, a melyet azután pontról-pontra behatóan megvitattak s végül némi módosi-tással elfogadták a tervezet. Rácz István dr, az országos állatorvosi egyesület titkárának kérdésére kijelentette Darányi miniszter, hogy a törvényjavas-latot nemsokára a képviselőház elé terjeszti.

Emléket az agyagfalvi réten. Ujabban adakoz-tak: Farkas József gyűjtőjén a derzsi székelyektől 6 frt 87 kr, Benedek Pál által Tompa Lászlónétól 1 frt, összesen 7 frt 87 kr. Ezt hozzáadva a már begyűlt 962 frt 20 krhoz, az alap összege tesz 970 frt 07 krt. Fogadják a nemesszívű adakozók hazafias adományaikért a végrehajtóbizottság hálás köszöne-tét. *Ferenczi János* végrh. biz. pénztárnok.

Litografizott névjegyek a leggyorszerűbb ki-vitelől a legdiszesebbig 100-anként 40 krajczártól fölfelé megrendelhető e lap kiadóhivatalában.

Irodalom.

A Pesti Hirlap, mely 1900-ban már 22-ik évfo-lyamát éri meg, nagyszerű példáját mutatja annak, mint lehet egy lap, éveinek számával ellentétben, nem öregebb, hanem folyton ifjabb, szerényebb élén-kebb, mintha csak most igyekeznék az olvasóközön-ség kegyeibe jutni. De hiszen ez természetes; mert egy hirlapnak nem szabad meg öregedni, nem szabad — sőt a mai élénk verseny mellett jóformán nem is lehet — ellanyhulnia. A Pesti Hirlap vezetői jól tudják azt; jól ismerik az újságcsinálás minden csinját-binját s ennek köszönhetik, hogy szinte ver-senyen kívül állnak, annyi ujabban keletkezett napi-lappal szemben. A kiadóhivatal, honnan mutatvány-számokat is lehet kérni, Budapest, V., Váci-körut 78. sz. alatt van.

A búr háború és a magyarok. Évtizedek óta nem keltett Magyarországon távoli világrész háboruja oly közérdeklődést, mint most az angol-bur mérkő-zés. Talán azért is, mert a magyarok és a burok közt oly sok a rokon vonás. A bur nép is, mint mi, nagybárra földmívelésből él; kevés számu, de bá-tor, edzett, szabadságszerető, akár a magyar; s füg-getlenségének a védelméért épp úgy szembe mert szállani egy nagy világhatalommal, mint mi 1848—49-iki szabadságharcunkban. E ritka közérdeklődést bi-zonyára még növeli a „Budapest“ pol. napilapnak az a törekvése, hogy a dúló háború jelentősebb moz-zanatait képekbén is igyekszik bemutatni. Egyálta-lán a „Budapest“-nek közművelődési szempontból is egyik nagy érdeme, hogy az eseményeket illusztrá-cziókban is hozza. Aki tehát egy jó, de olcsó áru lapot akar járattatni, s az eseményeket képekbén is szeretné szemlélni: az bátran elő fizethet a „Buda-pest“-re, amelynek előfizetési ára egy hónapra 1 frt (2 korona), negyedévre 3 frt (6 korona), félévre 6 (12 korona), egész évre pedig 12 frt (24 korona). Mutatványszámokat bárkinek kívánatra ingyen küld a „Budapest“ kiadóhivatala, Budapest, IV., Sarkan-tyus-utca 3. sz. a.

„Magyarország“ hirszolgálatával, elevenségé-vel ma a legjobb lap. Ma, mikor az ország minden nagyobb városával és azonkívül Béccsel, Berlinnel telefon-összeköttetés létesült, a lap technikai előállí-tása és bámulatosan megváltozott. Minden hir, min-den esemény rögtön továbbittatik és a közönségnek nem kell többé várni, míg nagysokára éltesül a poli-tikai és közgazdasági élet összes fontosabb esemé-nyeiről: a „Magyarország“ mindent összefoglalva, hűséggel, részletességgel hozza már az összes ese-ményeket és az ország legtávolabbi részeiben már a reggeli órákban értesíti a közönséget a történetekről. A „Magyarország“ legtöbb vezércikkét Bartha Miklós, az ország első publicistája írja. Ma nincs neki, a ki nemzet gondolkodását és az ország igaz érdekeit jobban felismeri és szebben tolmácsolni tudja. Kossuth Ferencz szintén e lap hasábjainak szenteli becses publicistikai működésének legjavát. A lapnak Holló Lajos orsz. képviselő a főszerkesztője, a ki a lapot nagy akaraterejével megteremtette és lanka-datlan kitartásával felvirágoztatta. Felelős szerkesztő dr. Lovász Márton. A „Magyarország“ előfizetési ára egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr, egy óra 1 frt 20 kr. Legcélzzerűbb az előfi-zetési pénzeket postautalványon küldeni a kiadóhi-vatalba (Teréz-körut 19.)

100—300 forintig

havonta megkereshető bármely foglalkozásu egyének által, biztosan és becsületes tőke és rizikó nélkül, hatóságilag engedélyezett állampairok és sorsjegyek eladásával az ország minden helységében. Ajánlatok „Könnyű kereset” czimen SINGER GYULA hirdetési Irodájába Budapest, II., Lipót-utca 14.

Kiadó lakás. A Rózsa-utczában 3 szoba, konyha- és mindenféle mellékhelyiségekkel ellátott lakás, veteményes és gyümölcsös kerttel együtt kiadó, esetleg eladó. Értekezhetni lapunk szerkesztőségében.

Hirdetés.

Nagy- és Kis-Kadács, valamint Kobátfalva határán lévő 100 hold területű birtok, melyből 22 hold erdő, a többi pedig szántó és kaszáló, örökáron eladó. Értekezhetni lehet tulajdonos INCZEFY ALBERT-tel Tövisen.

Hatóságilag engedélyezett

VÉGELADÁS

A Dénes János-féle

vármegyei ház alatt levő férfi és női

szövetraktárt

üzletfelhagyás folytán, mélyen le-

szállított árban kiárúsítja

a TULAJDONOS.

Gyertyánffy Gábor

könyv-, szép- és papírkereskedése

Székely-Udvarhelytt.

—• AJÁNlja •—

Karácsonyi és újévi ajándéku alkalmas nagyválasztéku raktárát:

a magyar irodalom

remekeinek

ugy egyszerűbb,
mint a legdíszesebb kötésekben.

Továbbá

imakönyvek, emlékkönyvek,

képes könyvek, ifjúsági iratok,

fényképalbumok, levélmappák,

díszlevélpapír-, borítékdobozok,

képes levelező-lapok

és azokhoz albumok dús választékát.

Az „Udvarhelyi Híradó”-hoz mellékelte „Irodalmi Értesítő” szerinti híhetetlen olcsó árba leszállított művek általam ugyanazon feltételek mellett szállíttatnak.

Utolsó hét.

6

huzásra érvényes jótékonycélu — sorsjáték a budapesti poliklinikai egyesület kórháza javára — sorsjegy ára csak

1 korona.

Főnyeremény

100,000

korona ért.

5 nyeremény à 20,000 kor. stb. ért.

Kivánatra 20 százalék levonással készpénzben kifizetetik.

Első huzás visszavonatalarul
már január hó 4-ikén.

Megrendéseket pontosan teljesít:

a nagy jótékonyági sorsjáték kezelősége

a Budapesti poliklinikai Egyesület kórháza javára

Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 1. szám.

Kapható e lap szerkesztőségében.

Az 1895. évi cáiroi s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel s arany éremmel kitüntetve.

Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatásu a test bármilyen csúzos bántalmái, u. m. kőszvény, csúz, reuma, ischiás, asthma stb. ellen.

Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakrabban idültébb eseteknél is már egyszeri bedörzsölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 perc alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Főraktárak Budapesten:

Török József ur gyógyszer-tárában, Király-utca 12. és dr. Egger A. ur gyógyszer-tárában, Váci-körút 17. szám. — Ugyiszintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszer-tárában, valamint a készítő

Widder Gyula gyógyszerésznél
S.-A.-Ujhely.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Ugyiszintén Székely-Udvarhelyen:
SOLYMOSSY JÁNOS gyógyszerésznél.
Székely-Keresztúron: Baumgärtner Károlynál.

Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomosillapító bedörzsölésként alkalmaztatik kőszvény-nél, oszúznál, tagzaggatásnál és meghűések-nél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment. elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszer-tárban készletben van; fő raktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebb-bérbétkü utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter czéggelgyezés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT
cs. és kir. udvari szállítók.

FIGYELEMRE MÉLTÓ!

Van szerencsém
ugy a helyi, valamint a vidéki n. é.
közönség becses tudomására adni,
miszerint a közelgő

karácsonyi és

újévi idényre

üveg-, porcellán,
és díszműáru üzletemet és lámpa
nagyraktárat

karácsonyi és újévi

**Ajándék-
tárgyakkal**

láttam el
és arra törekedtem, hogy a legtovább
menő igényeknek a legpon-
tosabban eleget tehessek.

Mint hogy áruimat legelső
kézből, a legnagyobb czé-
gektől és házaktól szereztem
be, azon kedvező helyzetben
vagyok, hogy a legjutányo-
sabb árakban szolgáltatom
ki a nagyérdemű közönség-
nek is.

Mint eddig, ugy ezutánra is
a nagyérdemű közönség b.
pártfogását kérve, maradok kiváló
tisztelettel

Drágomán S. J.

A Kossuth-utczában az a lakás, a hol
Pongrácz ezredes lakott, azonnal kiadó.

Értekezhetni:

dr. Solyomossy főreáliskolai igazgatóval.

Korcsolya nagyraktár!

Mindennemű korcsolyák legjobb
kivitelben.

Vás

kályha ellenzők, fa- és szénkosa-
rak, kályha előtétek
egyszerű és díszes kivitelben.

Konyhaberendezések
és különlegességek
dús választéka.

Szerszámok

minden iparág részére.

Varrógépek minden kivitelben.

Ajánl elősmert jutányos áron

PAPP-ZAKOR ENDRE

vas- és szerszámüzlete
az „arany kaszához.”

Székely-Udvarhelytt.

Vidéki megrendelések pontosan küldetnek.

lyez abba, hogy a másik nemnek pillantását kerüli, nevezetesen a 30 éves aluli hölgyeknek nagy hibájuk ez. Később megszűnik. Az ismerkedésre a legjobb alkalom nyílik a sétatérken, ahol a szeretett lénynek, bár tiszteletteljes távolból is, értékre lehet adni, hogy mily nagy hatást tett a bámulóra. Az üldözésbe nem szabad belefáradni, de tulságosan makacskodni sem szabad; minden férfi tudni fogja, hogy meddig mehet. A tulhangos köhécselés, sohajtozás abba a veszedelembe sodorhatná a pályázót, hogy nevetségessé válik. Ezt pedig mindenekelőtt kerülni kell.

Mivel azonban a szabályokkal a nők javát is szolgálni akarjuk, megjegyezzük, hogy a tulságos tartózkodással nem szabad a teljes megközelíthetlenség látszatát fölkelteni, ami különösen az ujonczokat riasztaná vissza, esetleg mindenkorra elűzhetné. Minden fiatal leány bőséges gyakorlottságot szerezzen magának a föl nem tűnő oldalpillantásokban. Ezt esetleg otthon is tanulhatják, hogy megítélhesék azt, akiről észreveszik, hogy követi őket. Ha utcán át kell mennie, ajánlatos valamely kirakat előtt úgy megállani, hogy a közeledés lehetősége ne legyen kizárva; erdei utakon, parkokban és más ilyen helyeken a legyezőt vagy az egyik keztyűt is véletlenül le lehet ejteni. Aki nem esett teljesen a feje lágyára, könnyen fog néhány szót találni, amelyekkel a szép vesztés szívéhez áthidalhatja az utat.

A hölgy meglepetést szinlel. Gyakran már a köszönésének módja is fölbátorítja a másikat. A férfi átnyújtja a hölgynek már eleve elkészített névjegyet, előbb azonban győződjék meg óvatosságból arról, hogy — sok agglegénynek szokása szerint — nem irt-e rá valami kétértelmű tréfát vagy nem arra jegyezte-e föl, hogy mit adott a mosásba.

Randevu. Ez előkészületek után eljutunk a randevuhoz (találka). Az alkalmas hely megválasztása nem igen könnyű. A föl az legyen: a szülők hátamögött. Igen alkalmasok a nyilvános gyűjtemények, kiváltképp a gipszöntvények muzeumai, a napnak kitett kertek, stb.; későbbi stádiumban a felhuzók (liftek) az új házakban, melyek feltűnés nélkül használhatók a házban levő valamely ismerős meglátogatásának ürügye alatt. Igen ajánlatos oly házat választani, ahol fényképészek laknak, mert mindig ezek laknak legmagasabban. Vasuti indóházakban is, kivált a vegyes vonatok indulása előtt, nem kellemetlen a találkozás és itt annál fesztelenebb is lehet, mert ha csókra talál a dolog kerülni, a vasuti peronon ez nem szokatlan valami. Csak ne azután adassék a csók, amikor a vonat már elment. Még praktikusabb az érkező vonat várása. Perronjegygyel már egy órával a vonat érkezése előtt lehet a csarnokban sétálgatni, csak hogy jó a perronról eltávolozni, amint a vonat közeledik, nehogy véletlenül a hölgynek, esetleg érkező valamelyik ismerősével találkozzunk.

Faluhelyen a temető, a templom udvara, a luga a legjobb találkozási hely. Csak arra kell vigyázni, hogy az ülőhely száraz legyen, mert a nedves padon eltöltött akárhány édes pásztorórának igen kellemetlen következménye voltak már.

A csók. Kényes ponthoz jutottunk el. A csókot, kedves olvasóm, nem lehet tanítani, ezt próbálni kell; de ha a hölgynek csak egy kis türelme van is, a kezdő is csakhamar megszerzi a kellő gyakorlatot.

Ha valaki azt érzi, hogy csókja nem volna alkalmas, jobbát gyöngéden szerelme tárgyának dereka köré fűzze, ragadja meg mind a két kezét és jól kiszámított fejmozdulattal közeledjék a csókolandó ajkához. Ezalatt hunyja be a szemét. A nők ezt szívesen látják. A csók időtartama a körülményektől függ; ha a szülők nincsenek a közelben, bizvást hosszabb is lehet.

Hangos és czuppamos csókok csak faluhelyen szokásosak. A városi ember csókja nesztelen legyen.

Amint a hölgy megkapta a csókot, hátráljon egy kicsinyt és így kiáltson:

— De Károly ur, mit tett maga!

Persze más keresztnevet kell mondani, ha az illetőt nem hívják Károlynak.

A férfi aztán megragadja a futni készülődőket mind a két kezét és így suttog:

— Te angyal!

A hölgy duzzogva felel:

— Mily rossz vagy te!

És most a legtöbb esetben a hölgyre nézve is ajánlatos, ha eltávozik. Ujra könyörgünk és ismételtten kérjük a leányt.

— Csak még egy piczi csókot, csak egyet, te édes!

Ezt a nő többnyire állva adja már, mialatt kalapját helyreigazítja és ez a csók rendszerint rövidebb szokott lenni. A lugasból kijövet a nőt ismét „magázni” kell.

A kezek csókolása csak mint kiegészítő eszköz szokásos. A keztyűs kezét csak a legvégső szükség esetén kell csókolni; a belső felén, a gombok alatt különben mindig van egy piczi kis hely, ahová egy csók elférhet.

A későbbi csókolódzással egybekötött találkozásoknál a kezek fogvatartása elmaradhat.

Szerelmi suttogás. Eljutottunk utasításainknak legnehezebb fejezetéhez, mert a szerelmes élőszóbeli mulatságát alig lehet szabályozni.

Politikai és felekezeti témák lehetőleg kerülendők. A kifejezések jobbára költőiek legyenek. Apróbb szerelmi versekkel, melyekből választékos gyűjtemények kaphatók a könyvkereskedésekben, sokszor már igen szép eredményt lehetett elérni.

Fiatal leányszívekre a növénytanból vett hasonlatok rendszerint igen jó hatással vannak. A bevezetés pl. ilyen lehet:

— Kisasszony, kegyed olyan, mint egy bimbó!

Ha az illető özvegy vagy már idősebb leány, kinyílt virágot kell említeni.

Egyebekben csak érzelmeinkről beszéljünk. Biztosítani kell a hölgyet, akinek egyelőre nem kell beszélnie, hogy éjjel-nappal reá gondolunk és néha róla álmodunk is. Hölgyek azonban sohasem mondják, hogy urakról álmodtak.

Ha szünet áll be a beszélgetésben vagy a gyakorlatlan udvarlónak elfogyott a tárgya, ragadja meg a nő kezét, szorítsa szívéhez és ismételje a randevu-fejezetben már ajánlott felkiáltást:

— Te angyal!

E beszélgetést, ha senki sincs a közelben, suttogva kell folytatni. Hosszu ideig nem volna jó, ha a hölgy egy szót sem szól. Nyilatkozatán jobbra a férfias hirtelenség szemérmes visszautasítására szoríkozhatunk. De ez mindig oly gyengéd formában történjék, hogy a másik le ne hüljön vagy ki ne esék a szerepéből. Kétséget, bizalmatlanságot a nők ne hangoztassanak; tegyenek úgy, mintha mindent elhínnének és ne képzeljék, hogy a férfiakat megtudnák javítani.

A hajdanában oly kedvelt letérdelés mindinkább kimegy a divatból. Nincs is ma igazi czélja.

A leendő menyasszony. Minden nő a tisztelőjével való érintkezés alatt csakhamar tudni fogja, hogy hanyadán van. Éleslátására bizandó, hogy a férfit — szinte észrevétlenül — nyilatkozásra szorítsa; aztán mihamarabb kéznél legyen a mama, aki elvégzi a többit. Megelőző megállapodás szerint a mama gyakran meglesi a randevut és az sietteti a vallomást. Ám ez a módszer nagy óvatosságot igényel, mert sok udvarló megjed és eltűnik.

Amint egy fiatal leány tudja, hogy komoly a szándék, egyenesen törjön czélja felé. Egyebek közt elmondhatja, hogy maga csinálja a kalapjait, hogy pompásan főz és a csendes otthont eleibe teszi minden mulatságnak.

Ha az udvarló már a házhoz jár, varrógépet béreljen a mama, a leány pedig mondja el, hogy ruháit varrja rajta; kézimunka nélkül sohase legyen. Félig kész munkát mindenütt lehet kapni. Az udvarló látogatásait szerény mértékre kell szorítani, nehogy már az esküvő előtt megunja.

A csókolódzást is ugyanez okból a legszükségesebbre kell szorítani és a gyakorlott menyasszonyok a vőlegénynek kevesebb szabadságot nyújtanak, mint az udvarlás első idejében. Az egyedüllet is lehetőleg kerülendő, csak a bucsuzásnál vonulnak vissza a szülők és a testvérek, a mikor is a menyasszony egy kicsit felmelegedhetik. A bucsucsók után a menyasszony rendszerint így szól:

— Mikor jössz, el megint Károly?

Vagy így:

— Oh, ha tudnád, mily vágyva várlak mindig, Károly.

Peersze, mint már mondtuk, mindig a helyes név használandó. A névcsere végzetessé válhat. A férfiak mindinkább kívannak téve ennek a veszedelemnek, azért jobb, ha nem a keresztneven szólítják a nőt, hanem „kincsem”-nek. Ez ráillik mindenkire és megó a kínos zavartól.

Ha a menyasszony még a bucsuzás után is akar valamit tenni, siessen az ablakhoz és intsen a távozó után tiszta zsebkendővel. Udvari lakásokban ez elmarad.

távozó után tiszta zsebkendővel. Udvari lakásokban ez elmarad.

A boldog párt ilykép elkísértük szerelmüknek első ébredésétől a menyasszonyságig, a házasság küszöbéig. A szerelem fejezetének ezzel vége.

Schönthan Pál.

A szerelem nyelve.

— Guy de Maupassant után. —

Vasárnap.

Szeretett kövér kakaskám!

Nem irsz, nem látlak, nem jössz. Hát már nem szeretsz? Miért nem? Mit tettem? Egyetlen szerelmem, miért nem szeretsz? Hisz annyira szeretlek, oly nagyon, nagyon, nagyon! Szeretném, ha mindig itt volnál közelemben, ha mindig csókolhatnálak, ha minden becézgető névvel szólíthatnálak, te édes szívem, te szeretett kandurom. Imádlak, imádlak, nagyon imádlak, gyönyörűséges kakaskám!

Csibéd

Zsófia.

Hétfő.

Édes barátnóm!

Egy szót sem fogsz érteni abból, amit neked most mondani akarok. Nem baj. Ha levelem véletlenül egy más nő kezébe kerülne, akkor talán hasznára lesz annak.

Ha siket volnál és néma, akkor bizonyára soká, nagyon soká szerettelek volna. Minden baj csak onnan ered, hogy beszélsz! Csakis onnan.

Látod a szerelmesek olyanok, mint a dalszerzők; de a dal csak akkor ér valamit, ha nem szakítják félbe. Már pedig aki csók közben beszél, az a lélek földöntuli álmát mindig félbeszakítja. Ha csak nem talál oly magasztos kifejezéseket, amilyenek bizony nem születnek szép leányok fejcskéjében.

Ugye nem értesz egy szót sem az egészből. Annál jobb. Folytatom. Te kétségkívül egyike vagy a legbájosabb nőknek, akiket valaha láttam.

Van-e szem ezen a világon, amely merengőbb mint a tied? Szem, amelyben több az édes ígért, a végtelen szerelem? Nem hiszem. És ha két eperajkaddal mosolyogsz, ha ragyogó fogaidat mutatod, akkor azt gondolná az ember, hogy ebből a bájos szájacskából kimondhatlanul édes zene fog áradozni. Valami olyan bájos, olyan édes, ami könyvekre faksztja az embert.

Te pedig hideg mosolylyal csak annyit mondasz: „Imádot kövér nyulacskám!” Rögtön olyan érzés vesz erőt rajtam, mintha lelkedet látnám, egy szép kis asszonyka lelkét; szép, de... és az zavar, tudod, nagyon zavar. Inkább ne látnék semmit.

Ugy-e, még mindig nem értesz? Tudtam!

Emlékszel-e még arra, amikor először jöttél hozzám?... Gyorsan léptél be szobámba, kábitó ibolya-illat vett körül. Némán és hosszan pillantottunk egymás szeméibe, azután örülten csókolódtunk és azután... másnapig nem beszélünk semmit.

De mikor egymástól elváltunk, akkor kezeink reszkettek és szemünk oly dolgokat mondtak, oly dolgokat, amiket egy nyelv sem képes kifejezni. Én legalább úgy véltem. És amikor elmentél, halkan susogtad: „A viszontlátásra!” Csak ennyi volt az egész és nem sejtethetted, hogy mily édes hangulatban maradtam egyedül, mennyi édes sejtélem ringatózott a lelkemben!

Látod, édes gyermekem, az oly embernek, aki nem hülye, akinek kissé finomabb a fölfogása és aki csak csekély részben is föltöbb áll a mindennapinak, annak az embernek, mondom oly káprázatos gyöngye szövet az a szerelem, hogy még a legcsekélyebb lehelet is megárt neki. De, úgy látszik, az asszony, aki szerelmes, nem képes némely dolognak a nevetségessé voltát észrevenni és így némely kifejezésnek akaratlan komikumát sem.

Miért lesz hamissá és nevetségessé egy magas, széke nő szájában az a szó, melyet egy kis barna asszonyka kecsesen használ? Valami becézgető mozdulat miért teszi édessé ezt, amazz pedig nem? Az egyiknek elragadó gyöngédsége miért unalmas a másikkal? Miért? mert minden dolog fölött föltétlenül uralkodik az összhang. A mozdulatnak, a hangnak, a szónak és a szerelmi gyöngédségnek föltétlenül illenie kell ahoz, aki mozog, beszél és becézget; illenie kell annak a korához, természetéhez, a hájának színéhez és szépségének mineműségéhez.

Ha egy harminczöt éves asszony a nagy szenvedélyek viharos idejében husz éves korának játszi gyöngédségét csak legcsekélyebb mérvben

akarná óvni; ha nem volna kedve megérteni, hogy másképp kell pillantania, másképp csókolnia, hogy Didonak kell lennie, nem pedig Juliának: akkor tiz szerelmes közül legalább is kilenczet menthetetlenül eltaszitana magától, jóllehet azok maguk sem tudnák ellenszenvük okát.

Érted-e mindezt? Nem? Tudtam!

Kedves barátom! Azon percztől fogva, amidőn elárasztottál gyöngédséggel, vége volt mindennek.

Gyakran perczekig elmerültünk egy csókban, csukott szemmel, mintha a pillantás elrabolna valamit e titokzatos varázs erejéből; mintha e csók emlékét jobban őrizhették volna szenvedély korbácsolta lelkünk sötét mélyében. És ha ajkaink elváltak egymástól, akkor — harsányan neveltél: „Beh szép volt, kedves kutyusom!... Űtni szerettelek volna!

Fölruháltál mindenféle állat- és főzelék-nevekkel, amelyeket alighanem a „Polgári konyha“, „A kis kertész“ és „A természetrajz elemei az alsó osztályok számára“ című becses művekben találhattál. De ez még mind semmi.

Ah, te furcsa!... Ah, szegény gyermekem, melyik gonosz szellem, melyik istentelen hangulat sugta neked a te szerelmes kifakadásaidat!

Én ezeket a szavakat gyűjtöttem, de sokkal inkább szeretlek, semhogy megmutatnám neked e furcsa gyűjteményt.

Némelykor csakugyan nem voltál szerencsés. Némely sajtáságosan megválasztott alkalomkor hogyan is juthatott eszedbe fellengősen fölkiáltani: „Szeretlek!“ Alig voltam képes a nevetést magamba fojtani. Vannak pillanatok, amidőn ezen fölkiáltás annyira nincs helyén, hogy szinte nevetséges. Kérlek tartsd ezt eszedben.

De különben úgy sem értesz. Más nők sem fognak érteni: hülyének fognak tartani. Nem törődöm velük. Az éhes mohón fal, de az ingyenczet egy kis csekélység is ellenállhatlan undorral tölti el. A szerelemmel is úgy vagyunk, mint az evéssel.

Ezt az egyet például nem értem. Vannak asszonyok, akik a finoman himzett harisnyák csábító hatását, a szinpompa kápráztató báját, a toalett legintimebb belsejében elrejtett csipkék varázsát, az izléses fehérnemű, szóval a női ruházat minden finomságát jól ismerik. És még sem tudják megérteni azt az ellenállhatatlan undort, amely bennünket elfog akkor, amikor kifejezéseik nem a helyén valók vagy amikor gyöngédségeik izléstelenek.

Egy durva szó gyakran csodát művel: pezs-gésbe hozza a vért és gyorsabb lüktetésbe a szívet. Megvan ennek a szónak is a maga ideje. De hallgatni is kell tudni és vannak pillanatok, a mikor kerülni kell tudni a Kock Pál-féle frázisokat.

Egyébként pedig forró csókot küldök neked, ha megígéred, hogy — hallgatsz. René.

Aforizmák.

Azért halad olyan lassan ez a világ, mert a hatalom mindenütt az öregek kezében van.

*

Titokban respektáljuk azt a férfit, ki semmit sem ad véleményünkre.

*

Folytonos siker néha a legelvetemedettebb gazembert is rehabilitálja.

*

Vannak oly férfiak, kiknek néhány asszony csak azért hódol meg, mert férjeiket gyűlölik.

~~~~~

Az öreg asszony meséje.

Szomorú öreg asszony. Az arcza bus, sötét...
Ringatja könyes arczzal a mások gyermekét.

A síró kis babának megtört hangon mesél,
Hogy elcsituljon szépen

Fodros kis bölcsőjében...

S elmúlt idők ködébe szállván,

Lelkén ül szürke, mély boru,

„Volt egyszer egy tündér királyleány —

Csillagszemű, aranyhaju...“

Viruló hajadon volt, a falu szépe tán,

Vidor legények jártak csillagszeme után.

Bomlottak érte rendre, ő vig volt és dalolt

S estenden, a fonóban

— A nóta már fogyóban —

Mesélt s meséje szálán

Figyelve csügg a fél falu —

„Volt egyszer egy tündér királyleány —

Csillagszemű aranyhaju...“

... A hajadon fejére arafüzer borul

Derék legény választja szerelmes párjával,

Vidám az esküvője; menyecske-éveit —

A kedves téli esték —

Aranyszínűre festék,

Csókos ajkkal csügg kis babáján

S meséje olyan méz-szavu.

„Volt egyszer egy tündér királyleány —

Csillagszemű, aranyhaju...“

Aztán... aztán röptek a munkás évsorok,

Futó idő orsóján öröm és gyász forog...

Urát is eltemette, eladó lánya van,

„Ha férjhez mégy, leányom,

Segíts szegény anyádon —

Majd ringatom kis unokácskám

S mesélek neki, — mint neked,

„Hogy volt egyszer egy szép királyleány...“

A régi kis meséteket...

Hajh, nem soká mesélte... elszenderült hamar

A kis baba s az anyja, kiket bus rög takar.

Nincsen, kinek regéljen; sötét a temető.

Kiballag néha napján

S fejt a sirra hajtván

Úgy visszaálmódna fejján,

Mi vig, mi szomorú...

„Hogy volt egyszer egy szép királyleány —

Csillagszemű, aranyhaju.“

... Törődött öregasszony, nincs háza, kenyere —

Mások cseléje lett most, késő vénségire

S az idegen bölcsőre hajtja szegény fejét,

Hogy az tentéljen szépen,

Fodros kis bölcsőjében

S elmúlt idők ködébe szállván,

Lelkén ül szürke mély boru...

„Volt egyszer egy tündér királyleány —

Volt... volt... aranyhaju...“

Váradi Antal.

Szinmű-czimekből összeállított novellette.

— Közli: Gömbö. —

A »Katonák« a »Télen« egy »Pénteken este« kirándultak a »Gyimesi vadvirág« hoz. Közülük volt »John Gabriel Borkmann«, »Jó Fülöp«, a »Két Durván«, »Goldstein Számi«, a »Zsidó honvéd«, »Pry Pál«, »Lumpáczius Vagabundus« és még »Három jómadár«, »Éjjel az erdőn« bolyongva a »Gabi villá«-tól balra »Tamás bátya kunyhójá«-ba léptek, hol egy »Bányamester« azt ajánlotta nekik, hogy tekintsek meg a »Kölostort«, a »Hol unatkozna« szép »Diákkisasszonyok«, akiket egy »Bibliás asszony« tanít ki. Most »Vizkereszt« ünnepe lévén, úgy sem lesz »Otthon« Odaérkezvén, viszontlátták »Elektrát«, »Lilit«, »Rikát«, a »Michulányokat«, a »Gyurkovits lányokat«, a »Dolovai Nábob lányát«, »Szóke Katalint«, »Ophéliát« és »Magdolnát«, akik régente »Gésák« voltak egy »Japáni teaházban« és ott töltött »Tíz év mulván« kerültek mint »Félszüzek« a »Felsőbb leányok« közé. »Lumpáczius«-ban azonnal megérlelődött a »Huszár szerelem«, amint meglátta »Szóke Katalin«-t, ezt a kedves »Babá«-t, elragadó »Froufrou«-jával. Ez egy »Diurnista« családból származott és a »Létért való küzdelem« folytán akarták »Diplomás kisasszony«-nak nevelni. Lumpáczius pezsgőt hozott »Náni«-val, akinek ugyan nem tetszettek a »Tiszt urak« a zárdában. Ne légy »Balek« te »Bolond«, kérte a »Tékozló fia«-t »Goldstein Számi«, hiszen nem vagy te »Államtitkár«, csupán egy szegény »Végrehajtó« fia. De ez felkiáltott: lássuk milyen az »Egy nap a paradicsom«-ban. Pezsgő után következett a »Csók«, azután pedig a »Ballépés«, amint ez a »Tévedt nőknél« szokás. Majd így szólt a »Századéki leány« az »Ingenyelő«-hoz: »Szegény vagy örült?« mert sejtem, hogy ez nem olyan »Folt«, mely tisztít, azért kinozzon bár »Lemondás« keserűsége, de »Váljunk el« »Édes«. Eközben egy »Teknősbékával« diszített »Piros bugyellárist« adott emlékül »Válás« után. »John Gabriel Borkmann« kérdezte »Mi történt az éjjel?« Mire Lumpáczius így válaszolt: maradjon az »Sötét titok« és ne legyen köztünk senki »Áruló«.

Am eljött a »Virág fakadás« évadja, bekövetkezett az, amit »Családi öröm«-nek szoktak nevezni a »Nagymamák« és úgy kívánta a »Becsület«, hogy Lumpácziusból »Csókon szerzett vőlegény« legyen és létrejött a »Kénytelen házasság« a melyből azután »Czifranomoruság« keletkezett, mint a »Szegény embereknel«, a kik nem csinálnak »Jó parthie«-t. Hja, ilyen az »Ember Tragédiája«.

PESTI HIRLAP.

Két évtizedes mult áll immár a Pesti Hírlap mögött. Két évtized bizonyítja, hogy hazánk e legelterjedtebb s így legjobbnak elismert lapja méltó utódja lett a dicső emlékü Kossuth Lajos történelmi nevezetességű Pesti Hírlapjának.

Ki vonhatná ezt kétségbe?! Hisz a Pesti Hírlap — mint a huszonegy év alatt megjelent minden sora bizonyítja — szabadelvű minden irányban, úgy politikai, mint társadalmi téren; független föl- és lefelé, a hatalommal és a nagyközönséggel szemben egyaránt; demokratikus minden ízében s csüggedetlen hirdetője, terjesztője és rajongó híve a társadalmi egyenlőség megszentelt elveinek.

Szabadelvűség, függetlenség, demokratikus egyenlőség — volt és marad a Pesti Hírlap programja.

E programra esküszik, e programhoz hű maradt mindenkor a szellemi munkások ama fényes gárdája, melyet a Pesti Hírlap (ugy a multban, mint a jelenben) maga körül csoportosított.

Vezérezikírói ez idő szerint: Kenedi Géza (felelős szerkesztő), dr. Vázsonyi Vilmos, Ifj. Ábrányi Kornél, Kóbor Tamás.

Tárczaírói pedig: Mikszáth Kálmán, Tóth Béla (egyszersmind a közkezdveltségű »Esti levelek« írója), Murai Károly, Gárdonyi Géza, Quintus (Kenedi Géza), Kóbor Tamás, Bede Józ, Tömörkény István, Kálnay László, Homok (Cserzy Mihály), Győry Ilona (színi kritikus), Kézdi-Kovács László (múzkritikus), Koboz (Kozma Andor) a közkezdveltségű verses heti krónikák szerzője, Vértesi Arnold, Abonyi Árpád, Krudy Gyula, Zempléni Árpád, Hoffmann Ottó stb. stb.

A Pesti Hírlap közkezdveltségű karczolatait, csevegéseit, kis czikkeit Mikszáth Kálmán (A tisztelt Házból), Ifj. Ábrányi Kornél (a Lloyd-klubból), Bede Józ (Vizy Gábor levelei), Murai Károly stb. írják.

Speciálitásai is vannak a Pesti Hírlapnak s ezekre nézve egyetlen más lap sem vetélkedhet vele. Ilyenek az imént említett országgyűlési, közéleti, politikai, társadalmi u. n. karczolatok (csevegések) mellett első sorban az Esti levelek, melyekben a toll első rangú művésze Tóth Béla — ez időszertint legjelesebb tárczaírónk — napi eseményekhez, aktuális kérdésekhez szól hozzá, ritka elmével s országszerete elismert szellemességgel; hol tudományos alaposággal, hol könnyed gunynyal, tanítva és kritizálva.

Másik speciálitása a lapnak a Szerkesztői üzenetek naponkénti gazdag rovata, melyet a szellemes Quintus állít össze hangyaszorgalommal s széleskörű tudományos készülettel; mulattatva, tréfálkozva vagy filozofálva.

Továbbá speciálitások: a hetenkinti sakk-rovat, melyet hazánk első sakk-mestere Charousek Rezső szerkeszt, szakértő munkatársak segítségével; továbbá az időnkint adott bélyegkedvelők rovata, artista-hírek. (Amazt Kósa Rezső emezt Kiss Dezső állítja össze.)

A lap rendes belső dolgozóitársai — a már felsoroltakon kívül — szintén csupa kipróbált hírapírók: báró Jósika Kálmán (külpolitika), Luby Sándor (napihírek), dr. Komor Gyula (színi kritikus), K. Kovács László (képzőművészeti kritikus), dr. Beldi Izor (zenekritikus), Szabó László (vegyes és külföldi tárczák), Szegő Béla (vegyes és táviratok), Wurm Adolf (közgazdaság), Balla Vilmos (a szintén speciálitást képező gabonatárszedei karczolatok írója), Guthi Imre (törvénytudósító), Zsoldos László (helyi tudósító), Schmittely József segéd-szerkesztő.

A tartalom gazdagsága és terjedelme tekintetében szintén első helyen áll ma napilapjaink közt a Pesti Hírlap, mely napról-napra 22—24 oldalon jelenik meg, vasárnaponként pedig 32—48 oldalon.

Külön kedvezményeket is nyújt előfizetőinek, még pedig:

- havasint egy jegyzéknaplót, a hó minden napjára följegyzésekre szánt lapokkal;
- évenként karácsonyi ajándékkul a Pesti Hírlap nagy képes naptárát a legkitűnőbb írók válogatott dolgozataival, közhasznú tudnivalókkal s a legérdekesebb képek egész tömegével.
- a Párisi Divat című, fényes kiállítású képes heti divatlapot (Győry Ilona szerkesztésében) a Pesti Hírlap előfizetői féláron kapják.

Regény-közlemények dolgában is elsőség illeti a lapot; eredeti regényeit Mikszáth Kálmán, Abonyi Árpád és Werner Gyula írják; fordított regényeit pedig a külföldi irodalom legelsőrendű termékeiből válogatja össze.

A Pesti Hírlap regénycsarnokát naponként egy-egy külföldi (francia, angol, orosz) tárcza, elbeszélés, rajz vagy tréfás dialog egészíti ki; úgy, hogy annyi élvezetes szépirodalmi olvasmányt, mint a Pesti Hírlap, valóban egyetlen más lap sem ad ma olvasóinak.

Méltán mondhatjuk tehát ma hazánk legelterjedtebb lapját a legolcsóbbnak is: méltán ajánlhatjuk a nagy magyar olvasóközönség pártolásába; mert a Pesti Hírlap előfizetési ára egy óra csak 1 frt 20 kr, negyedévre 3 frt 50 kr s a Párisi Divattal együtt 4 frt 50 kr. (Mutatványszámokat levelezőlapon kifejezett ohajra a kiadóhivatal mindenhova küld, ahol a lapot számonkint nem árulják.)

Minden új előfizető, aki december hó folyamán legalább negyedévre előfizet, szintén megkapja ingyen és bérmentesen a Pesti Hírlap nagy képes naptárát az 1900. évre, valamint a lapban folyó regény addig megjelent részét külön lenyomatban. — A Pesti Hírlap Naptárán karácsony előtti héten fog szétküldetni. — A kiadóhivatal czime, hova az előfizetési díjakat legcélszerűbb postautalványon küldeni: Budapest, V., Váci-körút 78.